

КРАЉЕВИНА
ЈУГОСЛАВИЈА

Александар I Карађорђевић
Краљ Југославије

Извор текста закона:
“Службене новине Краљевине СХС”
СХС” Бр. 161 - LXVI/1929

МИ
АЛЕКСАНДАР I
по милости Божјој и вољи Народној
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог Нашег Министра социјалне политике и народног здравља, а
по саслушању Претседника Нашег Министарског савета, прописујемо и
проглашујемо

ЗАКОН
о
ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ИНВАЛИДСКОГ ЗАКОНА
од 4 јула 1929 године

§1.

Одељку I § 6 додати на крају засебан став:
“Ратни инвалиди имају право на државну заштиту и помоћ по тачкама 3, 4, 5,
6 и 8 без обзира на имовно стање, у колико овим Законом није друкчије одређено.
Право на пријем инвалиднине и на остале врсте заштите и помоћи по овоме Закону
имају само под условом, да су сиромашног стања.”

На крају § 6 додати засебан став:
“Право на пријем инвалидске потпоре, односно новчане помоћи, као и на остале
врсте заштите и помоћи по овом Закону имају породице и родитељи поред осталих
услова и под условом, да су сиромашног стања.”

§2.

§ 12 додају се у почетку ова два става:
“Сиромашни ратни инвалиди I групе имају право на специјални лични додатак
за негу. Овај додатак износи код обвезника (каплара и редова) и код подофицира 700
динара месечно а код нижих и виших официра, капелника и војних свештеника 800
динара месечно.

Немају права на овај специјални додатак:
а) инвалиди који примају пензију из државне или самоуправнекасеи
б) инвалиди за време, док су бесплатно смештени у инвалидском дому или
болници.”

§3.

У првом ставу § 37 реч: “њихове” заменити речју: “своје”.

§4.

У првом ставу § 39 изоставити речи: “при дивизијским војним болницама”
и заменити речима: “суперревизијске комисије при штабу команде дивизијске
области”.

§5.

У последњем ставу § 50 изоставити речи: “суперревизијској комисији при дивизијској војној болници” и заменити речима: “суперревизијске комисије при штабу команде дивизијске области”.

§6.

У првом ставу § 65 иза речи: “постављају: један активни” додати: “или пензионисани”.

§7.

§ 98 мења се и гласи:

“За стицање права на инвалиднину, инвалидску потпору и новчану помоћ, поред осталих услова предвиђених овим Законом, узима се у обзир и имовно стање према порезу по првом ставу § 99.

Код ратног инвалида узима се порез који је у времену онеспособљења плаћао на своју личну имовину, па ако је тада био у задрузи, и онај део задружног пореза који је тада припадао на његовог оца са пунолетним синовима, односно ако отаца тада није био у животу, онај део пореза, који је припадао на инвалида.

Код породице и родитеља погинулих, умрлих или несталих ратника, или умрлих ратних инвалида, узима се порез који је покојник у времену смрти или нестанка плаћао на своју личну имовину, па ако је тада покојник био у задрузи, и онај део задружног пореза који је тада припадао на његовог оца, односно ако отац тада није био у животу, онај део пореза који је припадао на лице од кога доводе своје право.

Као задруга сматра се заједница живота и имања оца са пунолетним синовима, а тако исто и породице ратника, који су у рату погинули, умрли или нестали и породице умрлих ратних инвалида”.

§8.

Трећи став § 99 мења се и гласи:

“На право пријема инвалиднине не утиче порез, који плаћају лични инвалиди на своје плате, пензије и на њихове додатке, ако их примају на самоуправној каси, без обзира на величину ових прихода, као ни порез који плаћају лични инвалиди на своје пензије и на њихове додатке, ако их примају на државној каси, без обзира на величину ових прихода. На право пријема инвалидске потпоре не утиче ни порез, који плаћају породице на пензије и додатке на пензију ако их примају на државној или самоуправној каси и по лицу од кога доводе право на пензију и инвалидску потпору”.

Трећи став § 99 има се сматрати као други став а други став § 99 има се сматрати као трећи став § 99.

На крају § 99 додати засебан став:

“При оцени сиромашног стања, порези из другог и трећег става и Порези на приходе из четвртог става овога параграфа не сабирају се са порезима из првог става”.

§9.

У последњем ставу § 101 речи: “до 1 децембра 1929 године” заменити речима: “до 31 децембра 1929 године закључно” и речи: “до краја тога месеца” заменити речима: “до 31 јануара 1930 године”.

§10.

Последњем ставу § 102 додаје се реченица: “више примљена разлика између старих и признатих нових принадлежности неће се наплаћивати”.

§ 11.

Под тачком 11 § 103 изоставити речи: “и 40%”, а место ових ставити запету и додати: “40 и 50%”.

§12.

У првом ставу § 104 после речи: “на пријем инвалиднине”, а у место речи: “и новчане потпоре” долази запета и речи: “инвалидске потпоре и новчане помоћи”. На место речи: “донео решење о задобивеном” ставити: “решавао у првом степену о томе”.

После првог става § 104 додаје се нов став: “Остала лица која сматрају, да имају ма које право по овоме Закону и после 1. октобра 1929 године, такође су дужна ради признања тога права, да се пријаве суду, који им је у првом степену био признао право по ранијим законским прописима”

§13.

§ 105 додаје се други став: “По неблагоприятно поднетим пријавама за издавање уверења по првом ставу § 104 као и по пријавама за признавање права по другом ставу § 104 овога Закона, суд неће доносити никакву одлуку, већ ће их по завођењу у деловодни протокол доставити, заједно са предметима, Инвалидском суду на надлежни поступак”.

§14.

Први став § 107 мења се и гласи:

“Инвалидски судови расправљаће све добивене несвршене предмете по §§ 101 и 106 овога Закона, а потом и првенствено разматраће предмете по којима су издата уверења по § 105 овога Закона за продужење исплате и после 1 октобра 1929 год.; затим предмете по којима је одбијено издавање уверења по § 105 овога Закона и предмете лица, поменутих у другом ставу § 108; предмете, по којима су по другом ставу § 104 овога Закона поднете пријаве, и најзад предмете, по којима су неблагоприятно поднете пријаве, по §§ 104 и 108 овога Закона.

Инвалидски судови при оцени своје надлежности и благовремености пријаве поступиће по §§ 68 и 69 овога Закона.

По оцени поднетих и накнадно прибављених докумената и самог предмета суд ће донети ново решење о признавању или непризнавању права на пријем инвалиднине, инвалидске потпоре и новчане помоћи, односно о признавању или непризнавању појединих права на државну заштиту и помоћ по овоме Закону”.

У претпоследњем ставу § 107 иза речи: “и новчане помоћи” ставити запету и додати: “односно право на коју врсту заштите и помоћи по овоме Закону”

Последњем ставу § 107 додаје се реченица: “Повраћај инвалидских принадлежности, примљених од 1 октобра 1929 године до дана обуставе неће се тражити.”

§15.

Први став § 108 мења се и гласи: “Подношење пријаве по § 104 овога Закона има бити закључно са 31 децембром 1929 године. Пропуштање овога рока има за последицу застарелост сваког права по овоме Закону”.

§16.

На крају § 113 додаје се реченица: “Ови инвалиди не подносе пријаву по § 104 овога Закона”.

§ 17.

Овај Закон ступа у живот од дана када га Краљ потпише, а обавезну снагу добија, када се обнародује у “Службеним новинама”.

4 децембра 1929 год.
Београд.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар социјалне политике и народног здравља,
Д-р М. Дринковић с.р.

Видео и ставио Државни печат,
Чувар Државног печата,
Министар правде,
Д-р М. Сршкић с.р.

Председник Министарског савета и Министар унутрашњих послова,
Почасни ађутант Њ. В. Краља,
Дивизијски ђенерал,
Пет. Живковић, с. р.

